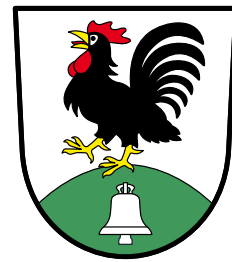

KIKIRIKÝ

CYKLOKOZINEC
4. ročník dětského
sportování

str. 4

Adventní čas
Adventní sbírka
pro Matyáše

str. 12

Masopustní veselí
Tradiční setkání
se sousedy

str. 16–17

Oznámení o novém systému gratulování

Již jsme vás prostřednictvím oznámení na webových stránkách obce a v systému Munipolis informovali, že od 1. 1. 2025 dochází k úpravě systému gratulací občanům obce.

Dosavadní systém byl nastaven tak, že se chodilo gratulovat občanům při dosažení věku 50 let, dále v 60, 65, 70, 75 letech a dále již každý následující rok. V roce 2024 jsme takto osobně navštívili nebo alespoň předaly balíček čtyřiceti jedné osobě (cca 1/6 všech obyvatel obce).

Všeobecně se věk lidí prodlužuje, důchodový věk je také jiný než před lety. Původní smysl gratulování (tzn. navštívit občany při významných jubileích) navštěvovat především občany starší se spolu s posunutím těchto hranic skoro vytratil.

Proto jsme na zastupitelstvu obce debatovali o změně tohoto systému a o novém výběru významných životních jubileí. Zastupitelé nakonec odsouhlasili, že nově se od roku 2025 bude gratulovat občanům při dosažení životního jubilea v 60, 70, 75, 80 letech a dále již každý rok.

V roce 2025 nás tedy nově budou čekat gratulace u 21 občanů obce. Osmi občanům je u nás již 80 a více let, mocně převažují ženy v poměru 7:1.

Chceme vás ujistit, že jsme novým výběrem nechtěli nikoho poškodit nebo mu návštěvu, či balíček, odepřít. Zároveň jsme se ale chtěli vrátit k původnímu smyslu návštěv při jubileích, a i k určité vzácnosti a významnosti vašich narozenin a oslav.

Věřte, že se na každé setkání těšíme. Mnohdy si také odnášíme nové poznatky o Vyšehněvicích, to když vzpomínáte na staré časy, vyprávíte příběhy o vašich rodinách, lidech, kteří zde žili a třeba již nejsou mezi námi.

A tak mě napadá zalistovat ve „starých“ časopisech Kikiriký a najít, kdy se konalo naše předchozí setkání rodáků. Konalo se v roce 2017 (číslo KIKI 3/2017). Za dva roky, v roce 2027, to bude 10 let.

Rodáci po deseti letech?

Je to výzva, po deseti letech opět pozvat rodáky a přátele obce a udělat v červnu 2027 další setkání ve Vyšehněvicích. Dva roky je dlouhá doba, ale bylo by to zase fajn potkat se s pamětníky, oprášit staré fotografie a vzpomínky. Věřím, že najdu dostatečné množství nadšenců a podporu zastupitelů, abychom mohli tuto akci v roce 2027 uspořádat! –jp ■

POZVÁNKY NA AKCE – 2025 –

BŘEZEN

8. 3. ■ Tradiční dětský karneval – hostinec Vyšehněvice

15. 3. ■ MDŽ – hostinec Vyšehněvice

22. 3. ■ Kurz první pomoci – 2. část – hostinec Vyšehněvice

29. 3. ■ 20. ročník turnaje v ping pongu – hostinec Vyšehněvice

30. 3. ■ Vynášení Morany – hostinec Vyšehněvice

DUBEN

26. 4. ■ Šipkový turnaj

30. 4. ■ Čarodějnice na Kozinci s opékáním buřtů a lampionovým průvodem.

KVĚTEN

17. 5. ■ Setkání seniorů – hostinec Vyšehněvice

ČERVEN

7. 6. ■ Memoriál Petra Kolmana – hřiště Vyšehněvice

28. 6. ■ Sousedské posezení – hostinec Vyšehněvice

SRPEN

30. 8. ■ Cyklokozinec – les Kozinec Vyšehněvice

ZÁŘÍ

13. 9. ■ Nohejbalový turnaj trojic – hřiště u hostince Vyšehněvice

ŘÍJEN

25. 10. ■ Dušičkové dlabání dýní a strašidelné pečení – hostinec Vyšehněvice

LISTOPAD

22. 11. ■ 1. etapa adventních příprav

25. 11. ■ 2. etapa adventních příprav

29. 11. ■ Adventní rozsvěcení a dobročinný trh – náves „U Křížku“

PROSINEC

5. 12. ■ Mikuláš chodí v obci – návštěvy Mikuláše v rodinách

10. 12. ■ Česko zpívá koledy

13. 12. ■ Divadlo Na valníku o Svaté Lucii – divadelní představení v obci

Co připravujeme v letošním roce

13. prosince 2024 proběhla závěrečná kontrolní prohlídka Polní cesty C11 (lihovar – směr Voleč) za účasti stavebního odboru MěÚ Přelouč, investora Státního pozemkového úřadu, jeho technického dozoru, projektanta, realizační firmy Strabag, a.s. a naší obce. Dne 10. 1. 2025 obdržela obec Kolaudační rozhodnutí k užívání Polní cesty C11 v k.ú. Vyšehněvic.

Podle zákona o pozemních komunikacích je polní cesta účelovou komunikací. Nejedná se tedy o běžnou silnici. Účelem polních cest je zpřístupnění pozemků vlastníků pro jejich užívání a napojení silnice a místní komunikace. Doporučenou návrhovou rychlostí je 30 km/h. Obec má z dřívějších let v záloze ještě několik záměrů na realizaci polních cest včetně úpravy hráze rybníka Starého a jeho okolí.

Již 29. 8. 2023 bylo vydáno Oznámení o zahájení stavebního řízení na „Rekonstrukci rybníka Starý“, která zahrnovala rozšíření hráze do původní šíře a zpevnění hráze vybudováním Polní cesty C6. Vše nasvědčovalo tomu, že připravovaný záměr by se měl zrealizovat v r. 2024. Starostka obce se několikrát do roka domáhala na Státním pozemkovém úřadu (SPÚ) informací o stavu řízení ohledně rybníka. V lednu 2024 byla vedoucím pobočky SPÚ informována, že je nutné přepracovat projektovou dokumentaci, a pak následovaly jen opakující se přísliby. Proto si na 11. února tohoto roku vyžádala schůzku s ředitelem Krajského pozemkového úřadu v Pardubicích, aby ho informovala o odkládaném řešení rybníka a o tom, že do dnešního dne z jí neznámého důvodu nebyla dokončena, ani započata přepracovaná projektová dokumentace na úpravu hráze rybníka spolu s následnými úpravami jeho okolí, odtoku a nového meandrového výtoku. Doufejme, že po této schůzce s příslibem nápravy a dohledu bude snad ještě letos přepracovaná projektová dokumentace, aby se následně nově požádalo o stavební povolení. Pak už by zbývalo jen požádat o dotaci, získat schválenou dotaci a dílo nakonec zrealizovat. Je to ještě cesta dlouhá a trnitá...

Letos jsme obratně využili volné kapacity spol. Elektrovasury, spol. s r.o. a po našem zaslání objednávky začala stavební firma hned následující den 11. února 2025 s pokládkou klasické zámkové dlažby Best „ičko“ a obrubníků pod loni vybudovaný přístřešek kabin na hřišti. Práce byly provedeny během 6 dní v ceně 136 392,20 Kč.

Sloupek starostky

Pro obec je nejspíše nejnepříjemnější a nejméně úředně zatěžující, pokud si své aktivity realizuje sama s vybranými dodavateli nebo s prací svých občanů. A tak se chystáme na jarní stavbu 2 dřevěných altánů na Kozinci. Budou se hodit na posezení při obecních akcích jako jsou Čarodějnice nebo Cyklokozinec. Odhadujeme, že stavba 1 kusu altánu nás vyjde asi na 100 000 Kč. Na stavbu jsme těsně před Vánocemi 2024 podali žádost o dotaci. Ještě je nutné zmínit další připravovanou investici. Tou je zkapacitnění a prodloužení vodovodu a kanalizace a vybudování srážkové kanalizace v uličce u čp. 19, 52, 59 a 100 vedoucí na Voleč. Oznámení o zahájení řízení bylo vydáno 15. 1. 2025 a nyní čekáme každým dnem na vydání stavebního povolení.

Celková investice dle projektové dokumentace 5 153 730,82 Kč bude realizovaná na základě Smlouvy o spolupráci s VAK Pardubice, a.s. Ten se na žádost obce bude podílet na nákladech částkou cca 2 228 159,82 Kč. Práce by měly být zahájeny během letošního jara až léta. Následovat by mělo položení nového povrchu komunikace. Nejdříve však musí zastupitelstvo obce rozhodnout, zda budeme vyčkávat na vypsání výzvy na podání žádosti o dotaci nebo zda si obec vezme bankovní úvěr na pětimilionovou investici.

Jana Exnerová

Vypěstujte si dýně a přijdte dlabat!

České Dušičky, irský Samhain nebo mexický Dia de Muertos, jinak také Halloween (odvozený od All Hallow Even – předvečer Všech svatých). Organizátorky Vařeníčka vás zvou na zbrusu novou akci na konci října 2025. Zábava pro děti i jejich rodiče (či prarodiče) bude spočívat v dlabání a vyřezávání dýní. Na tuto akci je třeba se přichystat již s nadcházejícím jarem a zasadit na vašich zahradách, záhonech či kompostech sazenice dýní. Celé jaro a léto se starat a zalévat a na podzim přinést na akci tu největší dýni, co kdy Vyšehněvice viděly! Odměna vás nemine, zvolíme dýňového krále či královnu. Z vydlabaných dýní uděláme venkovní výstavu. Na jídelníčku se objeví například prsty zlé čarodějnice, bubáková buchta, těstoviny podle očního lékaře, čokoládový hřbitov, pro maminky umrlčí punč a pro tatínky zase oblíbená dýňová polévka.

Již nyní se na všechny těší Jana a Kristina

Dětský závod CYKLOKOZINEC

Rok se s rokem sešel a nastal čas rozmístit na našem Kozinci stany a stánky pro pořádání již 4. ročníku sportovního setkání Cyklokozinec.

vodům. Poté se rozjeli i ostatní malí bikeři a bikerky. V letošním ročníku jsme díky počtu účastníků nemuseli slučovat žádné kategorie, přesto jednotlivé rozjízdky pěkně odsýpaly. Vždyť nejrychlejší závodník zvládnul okruh průměrnou rychlostí 20 km/h!

Po malé pauze, kdy se děti občerstvily a nadechly k další lopotě, pokračovalo klání běžeckou částí. Opět od malých sprinterů po nejstarší „skoromaratonce“ děti oběhly nespočet okruhů.

Žádný závodník se neztratil, tak mohlo následovat vyhlášení výsledků. Kdo si vybojoval stupně vítězů, obdržel spolu s cenami i pamětní pohár. Ocenění však byli všichni účastníci, všichni tudíž obdrželi v cíli závodu medaili.

Poděkování patří obsluze stánků s občerstvením, kteří zvládli s bravurou zástupy strážníků a samozřejmě Švejkovi za technickou podporu, Martině, Honzovi, Romče za bezvadné ceny, Monče a Dianě a všem pomocníkům, bez kterých by hladký průběh Cyklokozince nebyl možný.

No a příští rok nás čeká půljobilejný 5. ročník. – tp ■

Od rána se na místo konání sjížděly děti s doprovodem rodičů a příbuzných. Znovu byl překonán počet účastníků, takže na place bylo pořádně rušno. Les tak ožil dětským hemžením, podpořeným zvukem rozdaných písťálek. Vzhledem k panujícím počasí se skvěle osvědčila novinka – kelímek „Bezedňák“, který obdržel každý závodník spolu s poukázkou na tradiční párek v rohlíku. Do letošního ročníku odstartovalo 60 malých cyklistů v 10 kategoriích a 55 běžců rozdělených do 6 rozběhů.

Trochu napětí realizačnímu týmu připravil Pája Cejnar, jehož účast nebyla do poslední chvíle jistá, vzhledem k náročnému programu předchozího večera.

Před samotnými závody proběhlo seznámení s tratí. Přesně v 10 hodin odstartovali nejmenší závodníci na odrážedlech, v mnoha případech ke svým prvním zá-

Vítejte mezi námi

V neděli 8. září 2024 přivítala starostka 2. letošní skupinku rodičů na Vítání občánků.

Občánci, kteří se nově narodili a žijí v naší obci jsou Antonín Valtr, který přišel na svět na jaře 2024 a přibyl do rodiny ke dvěma sestřičkám. V květnu letošního roku se pak narodila „májová“ Laura Sirůčková mladé mamince Míše. Všichni pozvaní včetně příbuzných dorazili. Za 12 let, co starostka organizuje tuto společenskou akci, se nikdy ještě nestalo, aby někdo odmítl toto pozvání.

Pryč je čas miminkovských dupaček, které známe my starší. Rodiče miminko Antonína oblékli do světlých běžových krátkých kalhot s bílou košilí, běžovou vestičkou a motýlkem. Malou Lauru maminka zase vyšňořila do krásných nadýchaných sněhově bílých šatiček, které dozdobily černé vlásky miminka. – je ■

Člověk mění, osud mění

V sobotu 14. 9. 2024 se měl konat nohejbalový turnaj trojic. Na základě předpovědi počasí se organizátoři rozhodli, že turnaj bude zrušen. A bylo to dobře. Celý víkend vydatně pršelo a až tak, že z toho následně byly povodně, které nejvíce zasáhly Moravskoslezský a Olomoucký kraj. Ale prakticky na celém území ČR se vydatný déšť nějak projevil. – jp ■

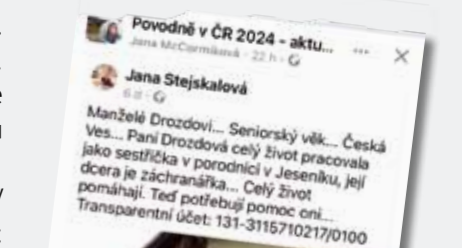
Divadlo Na valníku – DAR pro zasažené povodněmi

V září 2024 naši republiku zasáhly rozsáhlé povodně. Máme obrovské štěstí, v jaké žijeme lokalitě. Nikdo z nás si neumí představit, jaké to je přijít například o dům, který smetla velká voda. Protože

nebylo v našich možnostech jet pomoci přímo na místa zasažená povodněmi, rozhodli jsme se, že věnujeme většinu peněz z našeho divadelního spolku, vybraných na dobrovolném vstupném, dvěma rodinám a jedné organizaci. Rozdělili jsme částku 30 000 Kč na tři transparentní účty. První byli man-

želé Drozdovi, senioři z Jeseníku. Číslo účtu 131-3115710217/0100. Druhým byl pan Haruda, který se sám stará o tři děti. Číslo účtu 218187197/0600. Třetí byl Opavský útulek, <https://www.opava-city.cz/utulek/>, č.úctu: 1842619349/0800. Přejeme těmto lidem a útulku mnoho sil při budování nového domova a zajištění potřebných věcí. – nč ■

Dobrovolné vstupné bude použito na pomoc pro oblast zasaženou povodněmi

Ze života hasičů

Mladí hasiči

Během léta probíhaly na hřišti již třetím rokem tréninky týmu mladých hasičů a to vždy v neděli od 17.00 do 18.00. Byl to skvěle strávený čas na našem hřišti, počasí nám přálo a navíc jsme při organizaci tréninků ocenili nově vybudovaný přístřešek u kabin.

Na konci prázdnin proběhl v Malých Výklekách turnaj, odkud si náš tým odvezl zlatou medaili za první místo. Soutěžilo se v požárním útoku a v překážkové dráze se štafetou. Náš tým předvedl profesionální výkon a děti ukázaly, že umí spolupracovat a díky této vzájemné spolupráci dosáhnout společného cíle.

Na začátku září jsme se s týmem mladých hasičů zúčastnili také závodů o pohár SDH Voleč.

Hasičský ples 2025

V únoru proběhl tradiční hasičský ples, který se nesl ve znamení dvou výrazných změn. První změnou byla nová kapela Povodeň, která u nás ve Vyšehněvicích hrála úplně poprvé. Tou druhou změnou bylo zjedno-

dušení tomboly na tombolu ruličkou. Naším cílem bylo udělat takovou tombolu, abychom tím co nejméně narušili chod plesu oproti zkušenostem z předchozích let, a to se povedlo. Zábava proudiva téměř nepřerušně po celou dobu trvání plesu.

Ještě bych tu chtěl zmínit, že náš ples navštívili bratři hasiči z Volče, Prav a Rohovládovy Bělé.

Výhled na rok 2025

V květnu, pokud nám bude počasi nakloněno, bychom chtěli zahájit tréninky mladých hasičů a odstartovat tak čtvrtý ročník tohoto kroužku pro děti. Na začátku června nás pak čeká již šestý ročník Memoriálu Petra Kolmana.

Určitě stojí za zmínku, že pracujeme na druhé stříkačce určené pro závody, protože jsme jedním z posledních sborů, který stále závodí s pracovní stříkačkou, která je určená pro podávání stabilního a trvalého výkonu. Díky sportovní stříkačce, která krát-

kodobě dodá větší výkon než pracovní stroj, budeme mít konečně možnost dosáhnout na medailové umístění.

Na závěr bych chtěl poděkovat obecnímu úřadu za podporu aktivit sboru dobrovolných hasičů, velmi si toho vážíme. Uvedl bych příklad z minulého roku, kdy jsme z OÚ obdrželi nužkový stan, který využíváme při výjezdech na hasičské soutěže. Dnes je to již standardem, že každý sbor, který se zúčastní závodů, si po příjezdu na akci vytvoří stanoviště s posezením a stanem jako zázámí. – lv ■

Přípravy na dobročinný adventní trh

Již po několik let držíme tradici a posledních čtrnáct dnů v listopadu se intenzivně věnujeme přípravě na dobročinný adventní trh. Nejinak tomu bylo i v listopadu 2024. Přípravy začaly společnou schůzkou, kterou svolala starostka obce. Většinou se nás sejde asi dvacet místních žen různých věkových kategorií. Každá z nás na adventní trh něco napeče, cukroví, koláče, vánočky, štrůdl. Domluvily jsme se, že společnými silami vyrobíme 150 sáčků cukroví. Plán zněl jasně, nakonec z toho bylo 167 sáčků a všechny se prodaly. Ty, které to baví, tak se sešly ještě o týden déle a ozdobily napečené perníčky, ty se dávaly po 6 ks do balíčku, balíčků perníčků bylo 50 ks a opět všechny prodané. V týdnu těsně před adventem se opět sešla naše velká parta a společně jsme nachystaly a ocenily veškeré zboží na adventní trh. A že ho bylo! Adventní věnce, voskové vánoční ozdoby, ozdoby z pedigu, med, svíčky, háčkové hračky i módní doplňky, šité hračky – sobíci, papoušci, různé vánoční balíčky s ozdobami, andělci, balíčky sladkostí, jmelí, lískové ořechy, domácí marmelády a další drobné zboží. V sobotu 30. 11. 2025 jsme veškeré nachystané zboží přemístily do stánků na návěs ke křížku, aby se mohlo od 16 hodin prodávat.

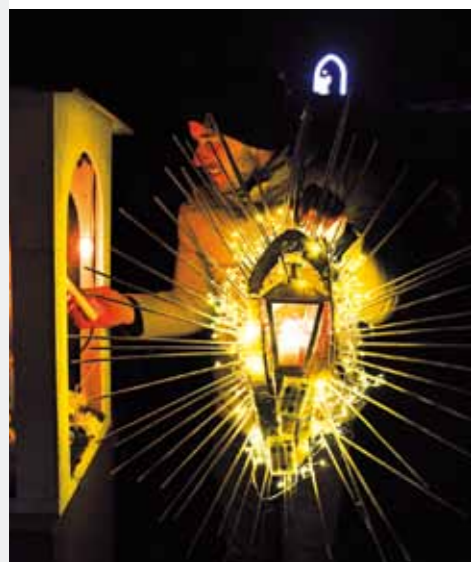
Všichni již vědí, že nejenom cukroví a perníčky jsou stálicemi na našem Vyšehněvicském adventu. Také občerstvení ve formě bramboráků k této večeru již neodmyslitelně patří. Letos jsme měli trochu honičku sehnat hotové těsto na bramboráky, ale nakonec vše dobře dopadlo. Ve školní jídelně základní školy v RB nám připravili 75 kg strouhaných brambor. Naše ženy si je pak musely dočutit a namíchat a smažily celé sobotní dopoledne. Ještě svařák, čaj, dětský punč a 15 nohavic štrúdlů.

Tradiční mužské práce při našem adventu jsou stavění stánků, betléma, výzdoba a technické zázení u křížku i na andělské střeše. Navzájem se občerstvujeme bramboráky a štrúdlm, každý má nějakou roli, funkci nebo úkol. A všichni plníme na 100%. Děláme si to pro sebe a taky pro dobrou věc. Letos bylo naše veškeré snažení opět odměněno krásnou sumou peněz, která se vybrala a byla věnována rodině malého Matyáše. O tomto je psáno na 12. straně tohoto čísla.

Článek „adventní přípravy“ je každoročně skoro stejný, chystání je téměř rok co rok stejné. Přesto si myslím, že je třeba to stále dokola psát i zdůraznit, že to máme pěkně rozdělené a že jsme skvělý tým! – jp ■

18. Vyšehněvický advent neboli Vyšehněvice pro Matyáše

Toto opakování je pro nás důležité, abychom zůstali v souladu se svými postoji, hodnotami a přesvědčeními. Pomáhá nám to v rozhodování v každodenním životě. V dnešní době se v adventu prolíná cyklus církevního roku a cyklus hospodářského roku. Tedy křesťanské a pohan-ské zvyky. Na jedné straně půst, do- ba rozjímání a dobročinnosti, zklid- nění se, příprava na příchod Spasi- tele, na druhé straně bujaré oslavy a zvyky spojené se slunovratem, ko- ledy, pečení cukroví, výzdoba. V mo- derní ateistické podobě ještě navíc

Náš advent, letos s číslem 18, se stal již tradicí. Něčím, co stále opakujeme, k čemu se pravidelně každý rok vracíme.

vládne shon a ruch nákupů a dalších hmotných vánočních příprav. A po- dobným způsobem tu figuruje pro nás i naše adventní oslava – rozsvícení stromu. Spojí se zde zdánlivě nesourodé činnosti, ale výsledkem je tradice, která spojuje a stmeluje lidi k sobě. A tak jsme opět mohli být svědky velmi bohaté nabídky dobro- činného trhu se stánky, ve kterých se prodávalo cukroví, domácí zava- řeniny, pytlíčky s cukrovinkami a drobné výrobky lidí z Vyšehněvic. Například pletené čelenky na hlavu, malí a velcí plyšovi sobové, figurky zvířátek, barevní papoušci, svíčky, vánoční přáníčka, dřevěné dekora- ce, slaměné postavičky, jmelí, háč- kované čepice, panenky, taštičky a mnoho dalšího. Jiné stánky se za- plnily vůní z bramboráků, svařeného vína, nealkoholického punče a jab- lečného štrúdlu. Mňam. Hned vedle stánků bylo pódium, na kterém se během večera vystřídal moderátoři paní starostka Jana Exnerova a Pe- tr Kopáč, rodina Matyáše Blažka, kterému patřil celý tento dobročin-

ný večer a děti z pěveckého sboru ze ZŠ Rohovládova Bělá. Pod osvíce- nou jedlí byl připraven náš slaměný betlém, který tvoří neodmyslitelnou součást Vánoc. Je symbolem víry a naděje. Hned vedle něj byla při- pravena Ježíškova pošta, kam děti i dospělí mohli dávat svá vánoční přání. Aby se uzavřel kruh a vše se nám propojilo do sebe, bylo potřeba něco, co nás provede touto adventní dobou očekávání. Věříte na anděly? Já ano. A věřím, že vy také. A stej- ně jako máme každý z nás svého anděla strážného, tak máme ve Vy- šehněvicích anděla poselství, který nám přináší světlo štěstí. Zjevuje se každý rok na střeše domu proti zvoničce přes silnici. Připomíná opravdové vánoční hodnoty, jako jsou moudrost, láska, pokora, nadě- je. Anděl se zjevil i tentokrát, na stejném místě, se stejným posel- stvím. Jako průvodce v předvánoč- ním čase, jako bytost plná lásky a péče. Snaží se nám pomoci a uká- zat, jak náš život můžeme udělat lepším. Posiluje pocity sounáležitosti a vazeb mezi lidmi. Škoda, že má- me tu možnost jen jednou do roka. O to víc si této chvíle můžeme vážit. Od duchovního významu našeho ad- ventu se ještě přeneseme k materiál- nímu vyčíslení. Jak to vypadá, když se připravuje občerstvení pro vás pro všechny? Po dlouhých letech se muselo narychlo řešit, kdo nám mís- to Kadavých připraví bramborákové těsto. Nakonec nám vyšla vstříc školní jídelna v Rohovládově Bělé s vedoucí paní Monikou Říhovou. Ještě jednou moc děkujeme! Poprvé jsme museli všichni společně vymys- let, kolik na bramboráky nakoupit brambor a dalších surovin, protože jsme neměli recepturu, ani nevěděli,

kolik bramboráků se každý rok na- smažilo a snědlo. Pro představu: bramboráky se dělaly ze 70 kg brambor, 10 kg mouky, 60 vajec, 2,5 kg česneku, 3 kg uzeného, 20 ks majoránky, 10 ks pepře, 10 l oleje, 1 kg soli. V sobotu 30. 11. 2024 v 7:30 ráno se sešlo 10 žen v kabinách na hřišti na smažení bramboráků. Protože je to práce náročná, bylo potřeba se dostatečně posilnit sklenkou bubli- nek. Bylo veselo a práce šla rychle

od rukou. Od 9 hodin asi 10 chlapů začalo stavět naše 3 nově zakoupe- né prostorné nůžkové stany, rozklá- dací stoly do stanů, betlém, a při- pravovat audiotechniku s pódium. Večer se kromě bramboráků snědlo 15 nohavic štrúdlu, vypilo 50 litrů svařáku, 20 litrů punče a čaje ze dvou krabiček a 2 sítěk citrónů. Po- čet návštěvníků se spočítat nedal, ale jedno víme jistě. Tolik lidí, kolik přišlo letos, ještě nikdy nebylo.

– nč ■

Mikulášovo přání

Šestým rokem a tím pádem šestým dílem pokračoval náš seriál o Mikuláši. Tentokrát měl Mikuláš přání vyzkoušet si, jaké to je rozdávat dárky dětem v jiném ročním období, než je zima. Na jaře, v létě nebo na podzim.

Na této cestě skrze roční období ho doprovázela Maruška. Ta zajišťovala komunikaci s dvanácti měsíčky a pomáhala Mikuláši plnit jeho bláznivé přání. Nebyl by to ale pořádný zmatek bez čerta a anděla. Mikulášovi pomocníci tak během jednotlivých měsíců zvládli kromě sezónních aktivit i dostatek škodolibých vtípků, vzájemného soupeření a naplnili scénu sobě typickým humorem. Občas se mohlo zdát, že každá aktivita se v jejich podání zvrhla až k životu nebezpečnou situaci. Na jaře se vrhli na in-line brusle, ale málem se jim Mikuláš udusil kvůli alergii na jarní kvítí. V létě u vody zapomněli na otravný hmyz a celý roj vos si s nimi hrál na honěnou. A na podzim si vyzkoušeli, co je to opravdová práce při krouhání a šlapání zelí. Rozhodně to nebylo eňo ňuňo ani lážo plážo, ale spíš čoro moro a morces hadry. Naštěstí i Mikuláš dostal rozum a opustily ho nápady o cestování časem. Návrat k prosinci byl zároveň poučením o tom, že si máme vážit toho, co máme a kdo jsme, i když nám to někdy přijde obyčejné. S radostí se vrhnul na rozdávání dáreků pro děti.

A protože po každé poctivé práci pořádně vyhládne, mohl si Mikuláš a jeho přátelé dát výborné občerstvení, které pravidelně každý rok připravuje paní Alena Talandová na stanovišti u bytovky. Velké díky patří také Romanu Martincovi za vynikající guláš. A kdo by si rád zazpíval Mikulášovu píseň, tak zde přikládáme slova:

Mikuláš chodil v obci

Ve čtvrtek 5. 12. 2024 chodili Mikuláš, čert a dva andělé po naší obci. Navštívili rodiny, které si návštěvu objednaly a zpovídali děti, zda byly hodné a celý rok nezlobily. Samozřejmě měli pokyny od rodičů a věděli, na jaké „hříchy“ dětí se mají zeptat a zaměřit. Všechny děti svorně slíbily, že už budou hodné a ani letos nikoho čert do pekla neodnesl. — jp ■

Mikulášská

- Už je tady zimní čas, to nás Pán Bůh zase zkouší, kdo je lotr a kdo naopak si dláždí cestu do nebe. Zbylo ještě dobro v nás a zlo se o nás nepokouší, Ať je to tak nebo tak, čekáme tu na tebe.
R: /:Sněží a sněží, trochu mokro v botech máš, Za rohem smějí se anděl, čert a Mikuláš:!
- A když už je podvečer, Mikuláš se domů vrací, všechny děti obešel, zatímco vločky zimu malují. Pojdme taky patřit mezi ty, co pomůžou i bez ovací, nemyslí jen na sebe a druhým radost darují.
R: /:Sněží a sněží, trochu mokro v botech máš, za rohem smějí se anděl, čert a Mikuláš:!

Adventní sbírka pro Matyáše

Několik předchozích let jsme věnovali výtěžek z dobročinného adventu dětem ze speciální školy v Hradci Králové. Pro rok 2024 jsme se rozhodli, že je načase udělat změnu a vybrat někoho jiného. Pátarali jsme v našem nejbližším okolí, a nakonec jsme se shodli na výběru rodiny z nedalekých Břehů. Jejich syn Matyáš se komplikovaně narodil v roce 2019, nicméně nikdo netušil, že i jeho další život bude komplikovaný.

Příběh Matyáše jsme zveřejnili a není třeba ho tady znovu opakovat. Blažkovy jsme kontaktovali a sdělili jsme jim náš záměr. Rodiče Matyáše souhlasili, přijeli k nám v den Adventu i s malým Matyášem, jeho mladší sestřičkou a také s babičkou. Vystoupili na pódium s krátkým rozhovorem a poděkováním. Byli překvapení, dojatí z množství lidí, kteří přišli. Sdělili nám, že případnou finanční pomoc, dar, by využili na úhradu nebo částečnou úhradu

léčebného pobytu se cvičením. Matyášovi totiž pomáhá mimo jiné i cvičení dle Feldenkraisovy metody. Se speciálními fyzioterapiemi dle této metody udělal Matyáš veliké pokroky v oblasti pohybu. V červnu 2025 mají možnost jet na speciální týdenní pobyt s touto metodou, kde se bude podobně handicapovaným dětem a jejich rodinám věnovat celý speciální tým lektorů.

Výtěžek z dobročinného adventu letos zase všechny překvapil. Všechny dary od dobrých lidí, ať už to bylo za svařák a bramboráky nebo za cukroví, za vánoční zboží a výrobky nebo jen tak do kasičky „Na dobrou věc“ – částka 56 600 Kč. K tomu ještě dar od obce Vyšehněvice ve výši 23 400 Kč. Za týden jsme připravily darovací smlouvy a rozjely jsme se se starostkou obce J.E. za maminkou Žanetou. Když jsme jí smlouvy a peníze předávaly, nemohla se přes slzy ani nadechnout. Takovou částku skutečně nečekali!

Myslím, že nejlepší je takováto pomoc, adrešná a konkrétní. Věříme, že Matyáš díky našim darům bude zase o kousek blíže k lepšímu, veselšímu životu, že ho cvičení zase posune o kousek dál. – jp ■

Česko zpívá koledy

Již před 9 roky jsme na mapu ČR poprvé zakreslili hvězdičku u naší obce. To proto, že jsme se přidali k městům a obcím naší vlasti, jejichž občané se scházejí v určený den a hodinu na 1 místě, aby si společně zazpívali několik vánočních koled. V loňském roce, kdo po 18. hodině projížděl šňůrou měst a obcí, mohl uslyšet sbor vánočních písní. Krásná tradice! My ve Vyšehněvicích se scházíme po našem adventním

rozsvícení vánočního stromu a jsme již naladěni na blížící se Vánoce. Vybaveni technikou v 18 hodin čekáme na pokyn Českého rozhlasu Pardubice. Pak zazní první tóny hudebního doprovodu k určeným koledám a my sborově s ním zpíváme.

Zažijte příští setkání, vlastně už v tomto roce 2025, spolu s námi v příjemné přátelské předvánoční atmosféře. A nezapomeňte na děti! – je ■

Bruslení v Novém Bydžově

Jelikož je Cyklokozinec jen jednou za rok a naši organizátoři měli pocit, že by malí závodníci vypadli z formy, uspořádali zimní trénink. Místo kola si sportovní nadšenci přinesli brusle, hokejky a puky. Aby se pořádně vyřádili a vypořídali vánoční cukroví, byl k dispozici celý zimní stadion v Novém Bydžově, a to na hodinu a půl. Led se zaplnil mladšími, staršími, šikovnějšími i rekreačními bruslaři. Tentokrát nešlo o medaile, ale o to protáhnout si nohy a užít si legraci. Účast byla hojná a podle úsměvů na trošku zmrzlých tvářích se akce vydařila. I přes pár pádu se nikdo nezranil a na dobré náladě to neubralo. V závěru došlo i na pár slziček nejmenších bruslařů. Ale jen proto, že už se muselo jet domů. – mp ■

Tři králové neboli sbírka oblastní charity Přelouč

Tři králové chodí 6. ledna, ale protože v letošním kalendáři je tento den pracovní, završili jsme období vánoc tříkrálovou sbírkou v sobotu 4. 1. 2025. Sběrka je organizována charitou Přelouč. V letošním roce se v naší vesnici vybralo 13 522 Kč. Jednotlivé domy v obci obcházely dvě skupinky dětí převlečených za Tři krále. A ne ledajakých dětí, ale našich, vyšeňevických! Jednu skupinku tvořily již ostřílené kolednice z minulých let. Viktorka Havelková, Berenika Talandová a Emča Pazderová. Velký obdiv patří druhé skupince mnohem mladších kolednic. Brigittce Marksové, Elišce Vančurové a Betynce Havelkové. Všechny kolednice zpívaly bez ostychu, nebály se a jak nám popsaly jejich průvodkyně, Jana Exnerová a Monika Pazderová, holky to moc bavilo a už se hlásily, že chtějí chodit i příští rok. Však byly za svou činnost náležitě odměněny. Nejenže lidé štědrě přispívali do kasičky, ale sem tam se našla i nějaká sladkost pro kolednice za jejich odvahu, zpěv a nadšení pro věc. Byly vděčné za příležitost se občas u někoho ohrát a po cestě se zahřály uvařeným čajem. Však i přeloučská charita se holkám odměnila za jejich koledování vstupenkami na bruslení a krásným tříkrálovým nákrčníkem. A víte, jaká činnost naše kolednice bavila nejvíc? Psaní hesla K + M + B + 2025 na dveře. A kdo uhodne, co tyto zkratky a zna-

ky znamenají? Pokud si myslíte, že jsou to jména tří králů (Kašpar/Caspar, Melichar a Baltazar) a znaménka plus, tak jste na omylu. Ve skutečnosti je to zkratka latinského požehnání: „Christus mansionem benedicat“ – neboli: „Ať Kristus požehná tomuto domu.“ Často mylně uváděné plusy jsou ve skutečnosti trojí znamení kříže, které slouží na dveřích domu jako pečť. Jsou-li dveře zapečetěny, nemohou dovnitř proniknout mocnosti zla. Ať se vám všem i v roce 2025 vyhnu všechny zlé mocnosti. – nč ■

První ročník retroparty ve stylu 90. let se konal u nás v hostinci ve Vyšehněvicích 17. 1. 2025. Tento nápad vzešel z jedné nevinné myšlenky naší party kamarádů, kdy jsme si chtěli vzpomenout na velké diskotékové hity. Z myšlenky se stalo velké téma a postupně se začaly

rýsovat konkrétní nápady a plány, jak celou akci zrealizovat. Prvním velkým překvapením bylo odstartování předprodeje lístků. Nikdo z nás nečekal, že by se vyprodaly během 14 dnů. Dalším milým překvapením bylo, s jakým nadšením se lidé bavili, za-

pojovali se do připravených soutěží a kolik času museli věnovat výrobě masek. Cenu za nejlepší masku získal: Luboš Petržilka a jeho Dan Nekonečný.

Velkým tématem byla tombola. A to z jednoho prostého důvodu. Celý výtěžek byl věnován Lucce Srbové a jejím třem dětem v této nelehké době, kdy je opustil jejich tatínek a manžel a náš kamarád Jindra. V tombole se vybralo neuvěřitelných téměř 25 000 Kč. Jsme moc vděční za to, jaká solidarita mezi lidmi panuje. Děkujeme moc.

Už se těžko pamatuje na to, jak dlouho se hrálo, tančilo a pilo. Rozhodně to bylo až do brzkých ranních hodin.

Ohlasy byly až natolik dobré, že jsme se rozhodli tuto akci příští rok zopakovat. A kdo ví, jestli si nestřihneme i letní verzi.

Ještě jednou bychom chtěli poděkovat všem sponzorům, kamarádům a vůbec všem, kteří se na celé akci podíleli. Bez vás by to nešlo.

Těší se na vás při další skvělé akci realizační tým: Kristýna a Petr Balšay, Tomáš Marks, Simona a Michal Maťátkovi, Lucka a Dominik Vaníčkoví, Kristýna a Roman Čadovi. – kb ■

Vyšehněvický Masopust

V minulých letech jsem si řekli, co je masopust, proč vznikl, jaký z něho máme užitek. Vysvětlili jsme si, jaký význam má pro nás tradice a co to vlastně je. Představili jsme si všechny možné masky a většinu z nich také ztvárnili. A teď nám zbývá už jedině, a to udržet masopustní tradici v naší obci.

Naším cílem je posilovat vazby mezi lidmi, trávit čas se svými blízkými, připomínat si koloběh roku, vyplnit čas mezi Vánoce a Velikonocemi. Každý rok něco nového přidáme, něco obměníme, ti, kteří nepřišli v loňském roce, přišli letos. V sobotu 25. ledna se náš masopustní průvod v čele s Pústem neboli Smrtkou a s Masopustem vydal na obchůzku po Vyšehněvicích. Samozřejmě by to nešlo bez svolení paní starostky. A jak už to maškary umí, tak zpívaly, tancovaly, sem tam zapoměly na dobré vychování, veselily se a na mnoha místech se bohatě občerstvovaly. Věřte, je to náročné ustát všechny ty výborné domácí lihové nápoje. Naštěstí bylo napečeno a nasmaženo velké množství dobrot, které řádně promastily žaludek. A křepčilo se dál, masky

i návštěvníci se chovali či dál víc ztřeštěně a bláznovsky. Chodilo se a běhalo po silnici, zastavovala se auta, cyklisti i pěší. A že se to někomu nelíbilo? I to je možné. Třeba si příště uvědomí, že život je třeba brát tak trochu s nadhledem. Také se zvonilo na zvonky, čmáraly se kominické čmouhy na obličejích, rozdávaly se krepové růžičky, napečené sladkosti. V cíli, v našem hostinci, se na závěr průvodu zabila kobyla. Ras, který ji celou cestu provázel, ji symbolicky zabil palicí. Kobyla padla na zem. Poté se oživila alkoholem. Je to symbol přechodového rituálu, obnovy nového roku, přechodu zimy do jara. Muži z masky si pak podali ruce s rasem a zábava mohla pokračovat dál.

V hospodě na nás čekala naprosto skvěle připravená domácí zabijačka. Tohoto úkolu se opět ujal tým Tomáše Kolmana. Jen málokdo si dokáže představit, jaká je to náročná práce za dva dny stihnout vyrobit tolik dobrot. Pánové, děkujeme!

Vrcholem letošního masopustu byl koncert hudební skupiny Trdlo. Folk-folklórní skupina Trdlo vznikla v roce 1982 z pardubických folkloristů, kteří se rozhodli hrát lidovou hudbu jinak. Během své existence si kapela vytvořila osobitý a pro ni typický styl aranžování lidových písní „folk-folklór“ s převažujícími prvky folku, ale i jazzu a vážné hudby. Trdlo hledá inspiraci v méně hraných lidových písních a koledách. A troufnu si říct, že jejich hudba sedla k našemu masopustu jako hrnec na prdel. Mnoho z návštěvníků bylo velmi mile překvapeno nezvykle upravenou lidovou hudbou. Můžeme být pyšní, že v našem okolí máme takové skvělé muzikanty. A kdo si nepamatuje, jak se jmenuje bicí hudební nástroj, na který v kapele hrála Cécile Boiffin a který se řadí mezi xylofony, tak pozor: je to marimba. Těšíme se na příští hudební setkání. A stejně tak se těšíme i na další ročník vyšehněvického Masopustu. Třeba přibudou nové masky a nebo se k nám přidají i další naši sousedi. Do příštího roku si můžete užít atmosféru alespoň z fotek. Krásné dny všem. – nč ■

Jura Třos: Ve Vyšehněvicích by chtěl žít každý

Důležitá část jakéhokoliv časopisu je jeho vizuální stránka. Nemyslím tím jen obal či grafiku, ale fotografie. Jsou nedílnou součástí každého článku, každé stránky, dokumentují události, zachycují náladu, děje, pocity. Tedy emoce. Emoce je to nejdůležitější, co by měla fotografie přinášet a vyvolávat. A radost je nejdůležitější emoce, a dělat lidem radost je jedna z nejkrásnějších věcí, co může člověk ostatním dát. A přesně to pro nás všechny dělá Jura Třos skrze své fotografie. Navštěvuje různé akce (nejen v oko-

lí), koncerty, soutěže atd., kde se snaží o zachycení pocitů a důležitých momentů.

Jura Třos je muzikant a fotograf. Původem Ostravák se s francouzskou manželkou, která je rovněž hudebnice, usadil ve vesničce Kasalický. A měl k tomu pádný důvod. Přestože nepochází z muzikantské rodiny, před více než třemi dekadami udělal konkurz a dodnes je jako hráč na trombon členem Filharmonie Hradec Králové.

Kromě toho je vášnivý jazzový muzikant a navíc fotí své kolegy v akci, za což získal (zatím pořád jako jediný Čech) druhé místo v prestižní soutěži Jazz World Photo v obrovské mezinárodní konkurenci z velké části i profesionálních fotografů, s velkou účastí fotografů z asi padesáti zemí světa. Velice vřelý vztah má Jura také k naší vesnici: „Ve Vyšehněvicích jsem asi před deseti lety měl své první focení na zakázku. Fotím zde

velmi rád, protože pořádáte krásné akce a jste moc fajn parta. A jsem rád, že atmosféra je zachycená na mých fotografiích. O tom jsem se přesvědčil, když mí přátelé při prohlížení fotografií prohlásili: „Ve Vyšehněvicích by chtěl žít každý!“

„Když jsem před mnoha lety opět začal fotografovat, byl jsem nadšen,

když fotoeditor dokázal upravit fotku tak, že byla najednou hezčí. Začal jsem tedy „foukat“, abych sám

dokázal takto fotku upravit. A když jsem zjistil, že to jde, tak jsem foukal, abych to udělal líp než automat. A když foukám dál, abych to udělal opravdu podle svých představ, tak hledám atmosféru, kterou nasávám, a snažím se ji zachytit a přenést do výsledné fotografie. Možná se mi to jednou povedlo, a tak budu foukat dál, aby se to mohlo opakovat a nebyla to jen náhoda.“

Přeji všem dobrý dech!

– Jura Třos a – nč ■

„Život je jako trubka, když do ní nefoukáš, nic z ní nevzejde.“

William Christopher Handy

Jindra Petráčková: Konec řemesel (nejen) v Čechách

Kromě fotografie tvoří časopis textová a grafická část. Obsah Kikiriký tvoříte vy sami, občané Vyšehněvic. Svými aktivitami, soudržností, nadšením. Jura Třos je evidentně srdcař a to máme společné. Písmenka jsou moje láska, grafikou se žívím od škol. Od drobných tiskovin jako jsou vizitky, letáky, brožurky ap. jsem se průběžně posouvala k celorepublikovým deníkům, týdeníkům, měsíčníkům... Byla jsem u nultého čísla Blesku – to jsme ještě vůbec netušili, co je to bulvár... Prošla jsem například redakcemi televize Prima, působila jsem v ekonomickém časopise EURO, a jako

art directorka jsem byla u smutného konce Večerníku Praha a Mladého světa. Grafickými rukama mi prošel filmový měsíčník Cinema a spousta firemních časopisů (třeba pro nemocnici v Motole) i obecních zpravodajů. Ve svém archivu výtisků mám hodně knížek pro různá vydavatelství, od pohádek, odborných i uměleckých publikací až po kuchařky (také pro přeloučské vydavatelství Amipa), měla jsem čest připravit knihu Dějiny města Přelouče pana Vorla. Ráda se ke všem těm věcem vracím a listuju jimi. Pořád mám ráda vůni potíštěného papíru. ... což mě dovedlo k touze

vydávat svůj vlastní časopis, ale jako no name vydavatel bez předplatitelů a inzerentů jsem moc neuspěla a po čtyřech vydáních čísel dvouměsíčníku o seriálových příbězích jsem se rozhodla neprohlubovat

ztrátu a zamáčkla jsem slzu. Ale aspoň jsem to zkusila!

Bohužel – nevím, jak to vnímá Jura – ale moji spřátelení fotografové a novináři (a kreativci vůbec) už pocítili nástup umělé inteligence. Pomalu mizí ze světa řemesla a obory, kterým lidský vklad dodává emoce, laskavost, atmosféru, ... a to srdce. Je mi to líto. Moc. Bude těžké rozlišit realitu od manipulace obrazem i slovem. Zdá se mi to nebezpečné a považuju to za začátek konce. Ale: Pokrok nazastavíš!

Úbytek hezké grafické práce je také důvod, proč jsem se pustila do domácího zavařování. Mám zahradu a snažím se pěstovat všechno, co přežije mou péči. Chci svoje Dobroty ze sklenice vyrábět hlavně z regionálních sezónních surovin a nebojím se experimentovat. A kromě milované zahrady užitkové i okrasné? Hraju na piáno, čtu, kreativně tvořím, ráda vařím, chodím za kulturou, rekreačními sporty, ... jsem asi pro každou špatnost. Nic pořádně, od každého něco, zato nadšeně.

Divadlo Na valníku v roce 2025

Divadlo Na valníku je uskupení lidí, kteří nadšeně, ochotně, pro vaše i své vlastní potěšení již 6 let baví nejen dětské publikum u nás ve Vyšehněvicích a v okolních vesnicích. Za dobu své existence pro vás nazkoušeli 6 příběhů o Mikulášovi, 4 velké pohádkové příběhy pro uvedení v červnu u příležitosti letního slunovratu, pořádali 3 ročníky vynášení Morany. Jen pro představu uvádím, že nazkoušení jednoho velkého pohádkového představení trvá zhruba 3 měsíce. Dále zavedli masopustní tra-

dici ve Vyšehněvicích a mohou se pyšnit již třemi povedenými ročníky. Organizovali doprovodný program na různých akcích pro děti i pro dospělé. Dětské dny, karnevaly, pohádkové lesy, kulinařské slavnosti, sv. Martin, Advent a rozsvěcení stromu a najdou se ještě další. Za tak krátkou dobu si dovoluji říct, že je to obdivuhodné. A to proto, že všichni členové, ať už bývalí, stávající či pouze hostující, jsou všichni do jednoho pracující na plné úvazky, mají rodiny s dětmi, mnoho jiných zájmů. Zkoušení a příprava ja-

kékoliv akce pod hlavičkou divadla je velmi časově, psychicky a fyzicky náročná. Často musejí být zapojeni do celého procesu vzniku jakékoliv akce další členové rodiny a přátelé, kteří pomáhají s výrobou rekvizit, zajišťují nekonečné hlídání dětí, uvaří, aby rodina neumřela hladu, nakoupí. Patří jim za to obrovský dík.

A právě teď jsme si my, členové divadla, uvědomili, že se řítíme v rozjetém rychlíku někam, kde nám přestává být pohodlně. Divadlo nás velmi baví. Aby nám vydržela pozi-

tivní motivace, potřebujeme zpomalit, na chvíli vydechnout, načerpat inspiraci a novou energii, chvíli se věnovat i jiným zájmům a dohnat všechny své resty. To vše je důvod, proč v letošním roce neuvedeme pohádku pro děti i dospělé v plánovaném termínu v červnu na Kozinci. Druhým důvodem je, že po loňském úspěšném uvedení pohádky Pipi Dlouhá Punčocha, ke které máme pro letošní rok ještě autorská práva, budeme pokračovat ve hraní tohoto titulu. Máme ještě několik míst, kde jsme přislíbili naše účinkování a kdo ví, možná budeme mít tu možnost zúčastnit se divadelního festivalu Regiony v Hradci Králové. O všech našich aktivitách vás bude-

me informovat a budeme rádi, když nás přijmete podpořit a pobavit se. Věříme, že uvedené důvody pro naše „divadelní prázdniny“ jsou dost

pochopitelné a že nám zachováte přízeň. Budeme se na vás těšit na dalších akcích v našich Vyšehněvicích. – nč ■

Historie našeho blízkého okolí

Procházka ke studánce a k rybníku Dereznice

Když se vydáte od bývalého lihovaru na jihovýchod, stačí vám pár minut a ocitnete se na kraji bělského lesa, kde se nachází rybník Dereznice a u něj je i studánka. K tomuto místu se váže i zápis z kroniky obce Rohovládovy Bělé, který je i na tabulce nad studánkou zarámován. Mnozí možná tuhle souvislost neznají, tak jsem tento zápis opsala do našeho časopisu.

STUDÁNKA

„Roku 1892 bys ustanoven prvním obvodním doktorem MUDr. Josef Svoboda. Byl to lékař lidumil, který nejchudší léčil zdarma. Jeho specialitou byla léčba nemocí očních. Používal zvláštní masti jeho vlastní výroby a jí vyléčil mnoho případů beznadějných. Tím se stal daleko známým a mnoho pacientů k němu jezdilo na léčení. Bělá z toho měla značný užitek, neboť nemocní po dobu léčení zde bydleli a se stravovali. Bývalo zde 10–20 pacientů.

MUDr. Svoboda měl v úmyslu založit v těchto místech u rybníka Dereznice lázně a nemocnici. Nedošlo k tomu pro zákeřnou chorobu (v r. 1915 byl raněn mrtvicí). Toho roku zažádal do výslužby jako obvodní lékař a léčil jen oči. Určoval diagnosu a léky připravovala jeho paní. Zemřel 2. března 1927 ve stáří 61 roků.

MUDr. Svoboda se dále zasloužil o zdravotnickou osvětu v obci a okolí, mimo jiné usiloval o zřízení kanalizace v obci. V jeho šlépějích pokračoval v pardubic-

ké nemocnici syn MUDr. Josef Svoboda, který byl zakladatelem pavilonu očního oddělení.“

HAVÁRIE LETADLA u rybníka Dereznice

Dne 1. února 1996 došlo k havárii dvoumístného vojenského letounu L-39 C (imatrikulační číslo 0447) ze školní základny Pardubice. Příčinou havárie byl „titanový“ požár motoru při provádění levotočivé zatáčky. Instruktorem byl podplukovník Vladimír Adámek, zaškolovaným pilotem byl nadporučík Jaroslav Sochr. Oběma pilotům se podařila katapultáž nad obcí Vyšehněvice a letoun dopadl do zamrzlého rybníka Dereznice, do kterého je přiváděna voda ze studánky.

(materiál poskytl p. Petr Černý, bývalý starosta obce Rohovládova Bělá)

Naši občané J. Kolman a P. Panchártek, kteří viděli letce se katapultovat, aktivně „zasahovali“ při jejich záchraně. Instruktorem a jeho žák se katapultovali někde v místech pod zahradou Panchártekových č.p. 42, ale vítr je zavál zpět až k současnému kovošrotu mezi Sopřečí a Vyšehněvicemi. Kokpit z letadla byl nalezen u Borku. Letadlo ještě několik sekund letělo a pak naštěstí havarovalo mimo zastavěnou oblast naší obce u rybníka Dereznice. Probíhalo vyšetřování nehody a letadlo bylo odstraněno a oblast byla sanována až někdy zjara roku 1996.

O této události existuje i dokumentární reportáž v pořadu Na vlastní oči. –jp ■

■ V současné době je rybník Dereznice vypuštěný

Kulturní zpravodaj KIKIRIKÝ obce Vyšehněvice ■ Periodicita: občasník ■ Místo vydání: Vyšehněvice ■ IX. ročník, č. 1, únor / 2025

Vydává: Obec Vyšehněvice, IČ: 00274615, Vyšehněvice 8 ■ e-mail: obec.vysehnevce@email.cz

■ Autoři fotografií: Jana Petržilková, Jana Exnerová, Jura Třos, Jindra Petráčková, Jiří Semelka, archiv Žanety Blažkové, Libor Tůma a Martina Pavlíková ■ Autoři článků a jejich zkratky: Jana Exnerová -je, Jana Petržilková -jp, Nina Černíková -nč, Tomáš Pazdera -tp,

Martina Pavlíková -mp, Kristýna Balšay -kb, Jura Třos -jt, Lukáš Vančura -lv

■ Grafická úprava: Jindra Petráčková, Grapet ■ Tisk: Tiskárna Lukáš Sobotka, Řečany nad Labem

■ ev. č. MK ČR: E22378